

Mál nr. 82/2009

M
og
Vátryggingafélagið X v/A
og
Vátryggingafélagið Y v/B

Árekstur á gatnamótum Dalshrauns og Stakkahrauns 04.02. 2009.

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 06.03. 2009, ásamt fylgiskjölum.
- 2) Skrifleg afstaða vátryggingafélaganna.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila.

B var ekið Stakkahraun í vestur með fyrirhugaða akstursstefnu til hægri inn Dalshraun, þegar bifreiðin skautaði áfram og rann yfir að kantsteininum hinum megin götunnar. A hugðist aka inn á Stakkahraun. Biðskylda er á gatnamótunum.

Vátryggingafélag B telur að leggja skuli alla sök á A, hann hafi ekki náð að stöðva við biðskylduna og runnið áfram á B sem var kyrrstæð á götunni eftir að hafa runnið til á veginum. Félagið vísar m.a. til frásagnar aðila og að ökumaður A hafi séð B koma “frá vinstri, en ökumaður þess bíls hafði misst stjórn á bílnum sínum og sá bíll stoppaði þversum fyrir framan mig....en bíllinn hjá mér rann áfram og náði ekki að stoppa....”

Vátryggingafélag A telur að ökumaður B hafi ekið of hratt í beygjuna og misst stjórn á bifreið sinni og runnið yfir á rangan vegarhelming í veg fyrir A.

M telur að ökumaður A skuli bera sök á árekstrinum. Bifreið B hafi verið kyrrstæð í “nokkurn tíma áður en hinn bíllinn ekur inn í hliðina á mínum bíl”.

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum ber ökumaður B 2/3 hluta sakar á árekstrinum fyrir missa stjórn á bifreiðinni og aka í veg fyrir A. Ökumaður A ber 1/3 sakar, hann veitti umferð um Stakkahraun ekki forgang. Virðist sem ökumaðurinn hafi ekki haft stjórn á bifreið sinni og ekið á B, sem þá var orðin kyrrstæð.

Niðurstaða.

Ökumaður B ber 2/3 hluta sakar og ökumaður A 1/3 hluta sakar.

Reykjavík 15. apríl 2009

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.